

За якість та безпеку життя! • For Quality and Safety of Life!

Університетський Кур'єр

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ БЮРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ • КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Газета виходить з вересня 1956 року

№9(1953) 20 вересня 2013 року

1 ВЕРЕСНЯ

Вчитель Осінь запрошує до навчання...

У Національному університеті бюресурсів і природокористування України розпочався новий навчальний рік, і старт йому дали традиційне свято "День знань" та урочиста посвята в першокурсники.

Вітання...

Майже 10 тисяч молодих людей вільшилися цьогоріч до лав студентства нашого університету – одного з найбільших на східноєвропейських теренах, який цієї осені відзначатиме своє 115-річчя. За традицією, до них і гостей свята, які зібралися на урочисту церемонію інавгурації першокурсників, звернувся ректор університету академік Д.О. Мельничук. Він озвучив привітання Президента України В.Ф. Януковича, голови Верховної Ради України В.В. Рибака та прем'єр-міністра України М.Я. Азарова до всіх першокурсників країни.

Звертаючись до нового студентського поповнення, очільник університету зазначив: молодь, яка обрала місцем навчання НУБіП України, не помилилася, адже він займає гідне місце серед вишів світу в сфері аграрних і природоохоронних наук та наук про життя і розвиток суспільства. Університет має суттєві досягнення у дослідницькій, навчальній та інноваційній діяльності, за що і удостоєний статусу автономного (самоврядного) і дослідницького вищого навчально-го закладу в числі 12 інших кращих університетів нашої держави, а раз активно працює над завершенням своєї акредитації за освітніми стандартами США.

Особливою приемністю свята стало вітання посла з особливих дочурень уряду України Ю.М. Дороженка, який зачитав вітальну телеграму віце-прем'єр міністра України К.Л. Грищенка, де йшлося про важливість якісної освіти для повної самореалізації та успішної кар'єри майбутніх фахівців і їх важливість для розвитку нашої держави.

На адресу університету надійшли також привітання від міністра аграрної політики та продовольства України М.В. Присяжнюка, голови Київської обласної державної адміністрації А.Й. Присяжнюка, голови Верховної Ради АР Крим В.А. Константинова, голови Держводагенства України В.А. Сташука, голови правління Пенсійного фонду України В.О. Кравчука, голови Державної служби експортного контролю України В.А. Дем'юхіна та інших.

З вітальним словом до молоді звернулися також знаменитий

... і віншування

Вже багато років саме першовересневого дня іноземним колегам вручають дипломи почесних професорів і почесних докторів НУБіП України – як знак вдячності та поваги до людей, які багато зробили для розбудови та подальшого розвитку нашого вишу. Цьогоріч регалії та диплом почесного доктора вручені директору Глобального центру моніторингу пожеж при ООН професору Йохану Голдаммеру. Почесними професорами університету стали професор кафедри морфологічних наук Варшавського університету наук про життя Павел Станіслав Сіса і директор лабораторії птахівництва Ченъджинської академії аграрних наук професор Ліжи Лу (Китай).

Закінчення на стор. 2

ЗНАЙ НАШИХ!

"Зелену Зірку" ООН вручено українцеві

У Женеві (Швейцарія) відбулася церемонія нагородження "Зеленою Зіркою" (GREEN STAR AWARD) – престижною нагородою ООН і Місіонерського Зеленого Хреста (неурядової організації, заснованої Михаїлом Горбачовим), якою відзначають особистостей і організації, що зробили значний внесок у попередження, реагування і ліквідацію наслідків надзвичайних екологічних ситуацій на планеті. Серед тих, хто її отримав, – і доцент кафедри лісівництва С.В. Зібцев, який очолює Регіональний Східноєвропейський центр моніторингу пожеж.

Матеріал читайте на стор. 2.

Символ відродження провінції Фукусіма

Дерев'яну японську ляльку – символ відродження провінції Фукусіма – нещодавно привезла до Києва делегація цього регіону Японії. Подарунок цей символічний: саме українські радіологи з Українського науко-дослідного інституту сільськогосподарської радіології НУБіП України зробили дуже багато для відновлення господарства, зокрема аграрного сектору провінції.

Виявляється, не тільки українці, але й законосулюнняні японці не довіряють офіційній інформації і готові звертатися по допомогу та консультації до провідних закордонних спеціалістів-радіологів.

– При тому, що уряд Японії робить все мислимє для ліквідації наслідків аварії на АЕС Фукусіма 1, зокрема, вже створений і успішно працює власний інститут сільськогосподарської радіології, японці побоюються купувати продукцію, виготовлену аграріями цієї провінції, – говорить директор УкрНДІСГР В.О. Кашпаров. – Щоб вивчити український досвід контролю радіологічної безпеки і розроблені нашими вченими контраходи з одержанням чистої від радіонуклідів продукції, переконати простих японців в ефективності проведених заходів і відновити кредит довіри, у Київ і прибула делегація з Фукусіми. До її складу ввійшли як адміністративний персонал мерії, так і жителі міста – домогосподарки, учителі, сільськогосподарські робітники. Їх цікавило все – чи споживають українці сільськогосподарської національного виробництва, боротьба із забрудненням ґрунту радіонуклідами, чи перевіряється наявність вмісту стронцію і плутонію, радіологічна чистота продуктів харчування та багато іншого.

До речі, японська сторона після аварії на АЕС Фукусіма 1 вперше в історії двосторонніх відносин між Японією і Україною ініціювала розробку документів про співробітництво в галузі радіології. А в основу цього рішення ліг величезний чорнобильський досвід, накопичений ученими УкрНДІСГР НУБіП України в ході ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Н.Чехлова

ЗНАЙ НАШИХ!

"Зелену Зірку" ООН вручено українцеві

— GREEN STAR AWARD ми відзначаємо видатних особистостей, які перебувають на передній лінії попередження, готовності і реагування на надзвичайні екологічні ситуації, боротьби з небезпечним для життя забрудненням навколошнього середовища та іншими небезпеками, допомагають населенню після масштабних лісових пожеж або руйнівних цунамі, — зазначила на святкуванні заступник генерального секретаря ООН з гуманітарних питань і координатор надзвичайної допомоги Валері Амос. — Цим ми висловлюємо особливу подяку тим, хто щодня виконує свою роботу "за лаштунками", щоб попередити можливі надзвичайні ситуації або допомогти людям вчасно підготуватися до них.

Нагородження 2013 року виявилося найбільш показовим: було представлено більше 30 номінацій. Так, "Зелену Зірку" визнані гідними Товариство Червоного Хреста Кенії, Всесвітній фонд дикої природи, Американський Червоний Хрест та інші організації. Це свідчить, наскільки серйозно в усьому світі сприймають загрозу надзвичайних екологічних ситуацій, спровокованіх життєдіяльністю людини.

Серед тих, кому знаний дослідник океанів Жан Мішель Кусто вручав "Зелену Зірку", був і українець — наш С.В. Зібцев. Ця нагорода присуджена йому за багаторічні зусилля, спрямовані на підвищення готовності гасіння катастрофічних пожеж в Україні, у першу чергу, у зоні відчуження Чорнобильської АЕС.

— Було дуже приятно виявитися в одній компанії з дійсно мужніми людьми — мером японського містечка Кацураїо Мацапідо Мацумото, який організовував евакуацію населення після ядерної катастрофи на АЕС "Фукусіма 1", рятувальниками з Нью-Йорка, котрі керували ліквідацією наслідків урагану Сенді, та іншими, — говорить Сергій Вікторович. — Але я ми не ликом шпиті, хоча

У роботі конгресу взяли участь близько 300 делегатів з п'яти континентів — крім господарів, що й науковці США, Японії, Франції, Німеччини, Чехії, Сербії та багатьох інших країн. На пленарних та секційних засіданнях були заслушані грунтовні доповіді таких відомих в світі дослідників цієї небезпечної хвороби, як британці Давід Фергюсон (Університет Оксфорду), Джонатан Вестлінг (Інститут з вивчення інфекційної патології і всесвітнього здоров'я Університету Ліверпуля), їх німецький колега Франк Сібер (Інститут Роберта Коха) та інших.

3 Британії — з дипломом

У Великій Британії, на базі коледжу Святої Катерини у Оксфорді, відбувся XII міжнародний конгрес науковців, які працюють у галузі паразитології над вивченням такого небезпечноного та спільного для людини та усіх видів тварин захворювання, як токсоплазмоз.

чини, Чехії, Сербії та багатьох інших країн. На пленарних та секційних засіданнях були заслушані грунтовні доповіді таких відомих в світі дослідників цієї небезпечної хвороби, як британці Давід Фергюсон (Університет Оксфорду), Джонатан Вестлінг (Інститут з вивчення інфекційної патології і всесвітнього здоров'я Університету Ліверпуля), їх німецький колега Франк Сібер (Інститут Роберта Коха) та інших.

Д. Засекін,
директор НДІ здоров'я тварин

конференції за участь представників МНС, Мінагрополітики, Мінекології, МОН, Держлісагентства України та впливових міжнародних організацій. Участь Єльського університету дозволила залучити до підтримки та реалізації проекту Міжнародну стратегію зі зменшенням катастроф ООН, Європейську економічну комісію ООН, Раду Європи, ОБСЄ, посольство США в Україні, Глобальний центр моніторингу пожеж та інші організації.

В Україні на найвищому рівні було прийнято ряд документів, що забезпечило підтримку Президента, прем'єр-міністра, Верховної Ради. Як результат, вже зараз працює державна цільова соціальна програма забезпечення пожежної безпеки на 2012-2015 рр., яка передбачає проведення в НУБіП України прикладних наукових досліджень з даної проблеми.

В результаті проведених групою міжнародних експертів досліджень був запропонований план превентивних заходів щодо зниження ризику пожеж і попередження вторинного забруднення територій за межами зони відчуження. Зараз Міжнародний чорнобильський центр, Глобальний інститут сталого управління лісами Єльського університету у тісній співпраці з НУБіП України, Міністерством екології та природних ресурсів та Державним агентством з управління зоною відчуження України здійснює підготовку проекту Глобального екологічного фонду Екологічної програми ООН "Збереження, покращення та управління вуглецевими ресурсами та біорізноманіттям з метою переходу до сталого управління Чорнобильської зони відчуження шляхом створення науково-дослідного природоохоронного центру та природоохоронної території", важливою частиною якого є наукове обґрунтuvання заходів зі зниженням пожежної небезпеки у забруднених лісах. Його реалізація забезпечить Україні імідж держави, яка передчує надзвичайні ситуації, що несуть небезпеку міжнародного масштабу, стабілізує радіаційну обстановку у зоні відчуження та на прилеглих територіях, дозволить удосконалити існуючі методи боротьби з надзвичайними ситуаціями всіх типів не тільки у зоні відчуження, а й на інших потенційно небезпечних територіях країни.

П.Лакіда,
директор ННІ лісового
і садово-паркового господарства

1 ВЕРЕСНЯ

Вчитель Осінь запрошує до навчання...

Закінчення. Поч. на стор. 1

Почесного звання "Меценат Національного університету біоресурсів і природокористування України" удостоєне ТОВ "John Deere Україна". Його генеральний директор І.В. Кутовий вручив університету "скромний" подарунок на чверть мільйона доларів — маленькі ключі на великий і потужний трактор, який неспішно і проїхав доріжкою стадіону перед учасниками і гостями свята. Сподіваємося, що вже найближчим часом університет разом з такими відомими компаніями, як "Amaco" та "John Deere" реалізує спільну домовленість про створення на базі навчально-дослідних господарств НУБіП України навчально-виробничого українсько-американського Центру новітньої техніки і технологій США в АПК.

Вищими відзнаками НУБіП України було відзначено і співробітників та викладачів університету. Звання "Заслужений науково-педагогічний працівник НУБіП України" удостоєні професори М.Т. Лут (кафедра електричних машин і експлуатації електрообладнання), М.Є.Максюта (кафедра філософії), доценти І.М. Гора (кафедра геодезії та картографії), О.О. Котречко (кафедра технологій конструкційних матеріалів та матеріалознавства), В.М. Малюга (кафедра лісової меліорації і оптимізації лісоаграрних ландшафтів), І.У. Марчук (кафедра агрохімії та якості продукції рослинництва ім. О.Душечкіна), А.А. Чалий (кафедра економіки підприємства), старший викладач Е.М. Шукайло (кафедра технологій програмування), наші колеги з регіональних навчальних закладів — Л.Ф. Бабицький (завідувач кафедри механізації, енергетики і технічного обслуговування), доцент І.В. Калиніна (Бережанський агротехнічний інститут), директор Ірпінського економічного коледжу С.І. Михайлов.

Дипломи заслуженого педагогічного працівника вручено О.І. Кулініч (Бобровицький коледж економіки та менеджменту ім. О. Майнової), М.Д. Олійник, Г.П. Сагайдак (Заліщицький аграрний коледж ім. Є.Храпливого), В.І. Пилипенко (Кримський агропромисловий коледж), М.М. Пузій (Боярський коледж екології і природних ресурсів), Л.О. Тимовський (Немішайський агротехнічний коледж).

Заслуженими працівниками НУБіП України стали наші колеги — інженер Г.О. Егіазарян, бібліограф Е.А. Краснобаєва, провідний бухгалтер І.К. Пивоваренко, методист вищої категорії Т.І. Плісенко, старший лаборант І.Г. Пово-лоцька. Цього ж звання удостоєні Л.Г. Андрусішена (НДППЗ ім. Фрунзе НУБіП України), Н.О. Жуканова (ПФ "КАТУ"), Н.В. Кнап (Мукачівський аграрний коледж), П.О. Максак (Агрономічна дослідна станція), В.В. Мартинюк (НДГ "Великокінтинське" ім. О.В. Музиченка), А.М. Немеришин, М.М. Хавіль (Боярська лісова дослідна станція), Л.М. Нессонова (Кримський технікум гідромеліорації та механизації сільського господарства), І.М. Потороча (НДГ "Ворзель"), О.Б. Шумінська (Бережанський агротехнічний інститут).

І.Білоус

КОМПЛЕКС НУБІП УКРАЇНИ

ННІ рослинництва, екології і біотехнології

професор Г.І. Демидась,
директор інституту:

— Один з найбільших в університеті, наш інститут загалом об'єднує під своїм дахом понад 2 тисячі студентів. Тут готують бакалаврів, магістрів, аспірантів та докторантів вищої кваліфікації за 8 спеціальностями та 41 спеціалізацією за ступеневою системою освіти на базі стандартів, адаптованих до сучасних світових аналогів. До його складу входять три факультети — агробіологічний, біотехнології, екології і сталого розвитку, захисту рослин, кафедри яких мають потужний науково-педагогічний потенціал, зокрема, 40 докторів наук, професорів, серед них 20 академіків та член-кореспондентів НАН і НААН України, 140 доцентів, кандидатів наук. Навчання проходить на базі навчально-науково-виробничих, науково-дослідних і навчальних лабораторій як в Київському територіальному центрі, так і у відокремлених структурних підрозділах. Що-

року наші студенти проходять практичне стажування в навчально-дослідних господарствах НУБІП України, а також кращих господарствах Німеччини, Франції, Данії, Норвегії, Швейцарії та інших країн.

Структурним підрозділом ННІ є науково-дослідний інститут рослинництва, ґрунтознавства та сталого

природокористування (саме цього вчені зайняті найактуальнішою проблематикою — спеціальних сировинних зон, про які мова піде нижче. — Ред.). Він співпрацює з 20 науковими установами НАН та НААН України, навчальними закладами, науковими центрами, виробничими структурами. Науково-дослідні ро-

Спеціальні сировинні зони і наше майбутнє

"Діти — наше майбутнє". Ми звикли до цієї фрази, сприймаємо її як аксіому, яка не потребує доведення. Дійсно, вона потребує не доказів, а постійної копіткої роботи, вирішення цілої низки проблем, консолідації зусиль влади, науки, виробництва, громадськості. Сумно усвідомлювати, але статистика свідчить: нині до групи здорових дітей можна віднести лише 49% маленьких українців, водночас 32% дітей мають значні відхилення в стані здоров'я і потребують дієтичного та лікувально-профілактичного харчування.

Чи може держава забезпечити ці умови у сучасній економічній ситуації? Судіть самі. Український ринок на 80% заповнений імпортними продуктами дієтичного харчування високої вартості, які недоступні переважній більшості населення. На полицях вітчизняних супермаркетів представлена продукція відомих світових компаній. І це при тому, що вітчизняні продукти дієтичного харчування за якістю не поступаються іноземним аналогам, а в багатьох випадках навіть перевищують їх.

Зважаючи на таку ситуацію, за ініціативи і активної участі Міністерства аграрної політики і продовольства України та Національної асоціації виробників дієтичного харчування "Укрконсервмолоко" було розпочато роботу з підтримки і розвитку вітчизняного виробництва продуктів дієтичного харчування. Закон України "Про дитяче харчування" визначив стратегічні загальнодержавні пріоритети у сфері забезпечення дітей високоякісним дієтичним харчуванням для реалізації конституційних прав малечі на дістатті життєвий рівень, охорону здоров'я і життя, а також організаційні, соціальні та економічні засади державної політики у цій сфері. Крім того,

Кабінет Міністрів України затвердив Державну цільову соціальну програму розвитку виробництва та продажу продуктів

дієтичного харчування на 2012-2016 роки. Сьогодні під егідою Мінагрополітики об'єдналися різні відомства, установи та організації — МОЗ, Мінекономіки, АМН, НААН, науково-дослідні інститути, виші, вітчизняні виробники продуктів дієтичного харчування, громадські організації.

Національний університет біоресурсів і природокористування України активно підтримав цю ініціативу і у 2011 році увійшов до складу Національної асоціації виробників дієтичного харчування "Укрконсервмолоко" та став активним виконавцем Державної цільової соціальної програми. Однією з її пріоритетних позицій стало створення сировинної бази для виробництва продуктів дієтичного харчування шляхом визначення спеціальних сировинних зон у різних регіонах нашої держави.

Спеціальні сировинні зони є гарантією якості продуктів дієтичного харчування, що для умов України має першочергове значення, оськільки, за оцінками міжнародних організацій, вона належить до країн з найскладнішою екологічною ситуацією. На території нашої держави 5 областей, що постраждали після аварії на ЧАЕС, області і райони, що знаходяться в зонах підвищеної природної радіоактивності (наприклад, Кіровоградська), області, що знаходяться під інтенсивним впливом промисловості (Донецька, Запорізька, Луганська, Дніпропетровська, Львівська та інші). Водночас в Україні є регіони з чудовими ґрунтово-кліматичними і екологічними умовами, придатні для ведення екобезпечного виробництва — Північно-Полтавський, Вінницько-Прикарпатський, Південно-Подільський, окрім районі Харківської, Сумської, Чернігівської, Київської, Черкаської областей — в цілому понад 7 млн. гектарів. Визначити придатні території і створити на них сировинні зони — саме це дозволяє знізити негативний вплив шкідливих речовин на якість сільськогосподарської продукції, ефективно використати біокліматичний потенціал регіону.

НУБІП України реалізував багаторічний досвід колективу і проде-

монстрував приклад комплексного підходу до вирішення проблеми: впровадив у своїх дослідних господарствах сучасні підходи до виробництва продукції рослинництва і тваринництва, передбачені вимогами до продуктів дієтичного харчування. Результатом цієї роботи стало розпорядження голови Київської обласної державної адміністрації, яким рік тому ВП НУБІП України "Агрономічна дослідна станція" було надано статус спеціальної сировинної зони і внесено до офіційного реєстру Мінагрополітики, як виробника сировини для продуктів дієтичного і дієтичного харчування. Нині молоко з цього дослідного господарства поставляється на Яготинський маслозавод, який міністерство визначило виробником дієтичного харчування.

Створення спеціальних сировинних зон — це лише перший етап роботи. Другим, і не менш важливим, етапом є їх правильна експлуатація. Так, у рослинництві застосування засобів хімізації повинно здійснюватися за спеціальними технологіями, що передбачають використання пестицидів і агрохімікатів лише природного походження. Це набуває особливого значення, коли мова йде про овочеві та плодово-ягідні продукти, оскільки їх вирощування передбачає найбільш інтенсивне застосування пестицидів (кількість обробок за період вегетації може перевищувати 10). Реалізувати ці вимоги можна, впроваджуючи технології, які повинні розроблятися з урахуванням природно-кліматичних умов конкретного господарства, особливостей розвитку рослинництва і тваринництва, асортименту сільськогосподарських культур, їх сортових особливостей, сівозмін, систем удобрення та захисту рослин.

Для реалізації цих завдань необхідна консолідація зусиль спеціалістів різного профілю. Це може бути реалізовано шляхом створення Національного науково-консультаційного центру альтернативних технологій у галузі рослинництва і тваринництва. Наш університет має всі можливості та високий науково-технічний і кадровий потенціал,

боти спрямовані на створення сортових ресурсів зернових, технічних, кормових, олійних, овочевих, плодово-ягідних культур, нових сортів ріпаку ярого та озимого і пшениці озимої з високою адаптивною здатністю до біотичних факторів та технологій їх вирощування, розроблення ресурсозберігаючих, біо- та нанотехнологій, методів діагностики, ДНК технологій, клонування *in vitro* та ГМО в рослинництві, технологій виробництва, переробки, зберігання, стандартизації сировини та продуктів харчування, раціональне використання біоресурсів та виробництво органічної продукції рослинництва. І це далеко не все!

Про що ще варто згадати? Звісно, про підготовку спеціалістів вищої кваліфікації через аспірантуру і докторантуру (за 18 спеціальностями), роботу 4 спеціалізованих вчених рад із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора (кандидата) наук, без яких інститут просто не уявити, і великий міжнародний зв'язки. Тож перед нашими студентами і їх наставниками відкритий весь світ...

аби такий центр запрацював на його базі.

Створення спеціальних сировинних зон має стратегічне значення для планування розвитку вітчизняного виробництва продуктів дієтичного харчування і потребує комплексного підходу із застосенням висококваліфікованих спеціалістів. Вона базується на детальному вивченні ґрунтово-кліматичних умов (рівень родючості ґрунтів, поширення процесів деградації, в т.ч. хімічної, пов'язаної з забрудненням токсичними елементами, радіонуклідами, рівень біологічної продуктивності сільськогосподарських рослин тощо), розміщення промислових підприємств, які можуть виступати джерелом забруднення сільськогосподарських үтід токсичними речовинами, автомобілістів з інтенсивним рухом автотранспорту та інше. Така робота потребує застосування провідних вчених, які можуть здійснювати експертизу і надавати необхідний науково-консультаційний супровід. Колектив нашого університету має таких спеціалістів і багаторічні на практикання з цих питань. Саме це стало підставою для наказу Мінагрополітики, за яким НУБІП України внесено до переліку уповноважених науково-дослідних установ, яким надається право оцінювати сільськогосподарські підприємства на предмет відповідності вимогам сировинних зон з подальшим отриманням відповідного статусу. Таких установ нині в Україні налічується лише три.

Ми рухаємося вперед до нашої основної мети — збереження довкілля і здоров'я наших співвітчизників, особливо її найбільш цінної та вразливої категорії — дітей. Цей рух, на жаль, не такий швидкий і результативний, як нам хотілося б. Проте ми усвідомлюємо, що боремося за наше майбутнє — дітей. Розуміємо, що врятує їх не теорія Мальтуса, а сучасні технології, які базуються на трохи основних постулатах — економічній доцільноті, екологічній безпечності, гарантії якості продукції.

Н. Макаренко, директор ННІ рослинництва, ґрунтознавства та сталого природокористування

ВІСТІ З РЕГІОНІВ

Готуємо землевпорядників

Цього року в Боярському коледжі екології і природних ресурсів відзначили 20-річчя спеціальності "Землевпорядкування". За цей час підготовлено майже 1500 техніків-землевпорядників, кожен з яких отримав диплом з відзнакою та був запрошений для продовження навчання у провідних вищих України.

Викладачі циклою комісії підготували до ювілею альманах, в якому висвітили етапи розвитку та становлення спеціальності, і презентували його на спільній викладацько-студентській конференції, де були представлені також презентації та доповіді, пов'язані зі спеціальністю та проблемами сучасного землеустрою.

Здобуваючи освіту за фахом "землевпорядкування", студенти коледжу засвоюють всі аспекти земельно-правових відносин, набувають навичок роботи з сучасними геодезичними приладами, комп'ютерними програмами, виконання топографо-геодезичних робіт. Кращі студенти 3-х — 4-х курсів постійно беруть участь у других етапах регіональних олімпіад. Останнього разу він проходив на базі Рівненського навчально-практичного центру і був вдалим для студента відділення землевпорядкування Евгена Терентьєва, який посів 2-ге місце з напряму "Автоматизовані зйомки території".

Н. Сидорко, А. Пушкар, викладачі коледжу

Як студентського мера обирали

За підтримки адміністрації університету та студентської організації на базі Прибрежненського аграрного коледжу (АР Крим) пройшов спортивно-туристично-розважальний зліт з нагоди 115-річчя заснування НУБІП України.

Відпочити та взяти участь у 14 видах змагань до Криму зібралися команди з університету та його відокремлених підрозділів — всього 268 найактивніших молодих людей. Всі вони поступово заробляли необхідну суму віртуальних грошей — "дубочкив", щоб ввести на дебати свого кандидата на посаду мера Голосіївської республіки. Перемогу виборола команда "Голосіївська шантрапа", а мером став Анатолій Рудченко, студент факультету енергетики і автоматики.

Д. Газієва

24 серпня видатному українському вченому, засновнику і керівнику Інституту кібернетики НАН України академіку В.М. Глушкову виповнилося б 90 років. "Університетський курср" продовжує публікувати спогади про нового нашого колеги – професора кафедри комп'ютерних мереж і телекомунікацій М.Васюхіна.

Закінчення. Початок в №8

Вітчизняна обчислювальна техніка на більш ніж 50-річному відрізку часу пережила кілька драматичних моментів. Після Другої світової війни Радянський Союз, у складі якого була і Україна, змушений був відновлювати зруйноване війною народне господарство. Не вистачало ні копітів, ні наукових кадрів. Свою роль зіграло і негативне ставлення того часу в нашій країні до кібернетики – "ідеологічно чужого вчення, яке служить імперіалізму". І тому роботи зі створення та розвитку обчислювальної техніки були розгорнуті дещо пізніше, ніж у США, – приблизно на 10 років.

Але все ж у перше десятиліття після Великої Вітчизняної війни підтримка держави дозволила здійснити цілий ряд "проектів століття" в різних галузях, таких як оволодіння атомною енергією, дослідження космосу, ракето-, корабле- і літакобудування, обчислювальна техніка та інформатика.

Саме на тому історичному етапі науково-технічного розвитку, коли повинні були народитися на світ спочатку ЕОМ, а потім системи управління та обробки інформації, з'явилися такі блискучі вчені, як С.О. Лебедев і В.М.Глушков. Кожен з них всім своїм досвідом, творчим ентузіазмом, щирою вірою в правоту власних ідей виявився готовим до того, щоб очолити становлення комп'ютерної техніки та інформатики в нашій країні. Якщо брати обчислювальну техніку, то Україні пощастило більше всіх республік СРСР: Сергій Олексійович та Віктор Михайлович жили і трудалися в Києві, обидва стали лідерами в цій галузі.

Не менш важливим стало й те, що в післявоєнні роки в наукові колективи і на підприємства почали приходити покоління молодих людей, світогляд і характер яких багато в чому визначила війна. Це і учасники війни, і діти війни. Перебування на фронті, важке життя на окупованій території і в тилу змусили молодь швидко подорослішати, зрозуміти ціну і мету життя, прищепили їй почуття відповідальності, самостійності, вміння не пасувати пе-

ред труднощами. Переход до відновлення народного господарства, поява надії на краще майбутнє створювали обстановку загального підйому, невгамованого бажання надолужити втрачене – довчитися, довести розпочату до війни роботу до кінця. У підсумку формувався дивовижний сплав відомих вчених і молодих людей, готових віддати науці "все життя". Сприйнявши все краще від своїх вчителів, саме вони в 50-х-70-х роках продовжили естафету розвитку багатьох напрямків науки і техніки. Саме на їх плечі лягла робота з практичного використання обчислювальних машин в економіці та промисловості, науці і техніці, енергетиці, медицині, військовій справі. Україна не залишилася останньою цієї роботи.

Лауреати Державної премії СРСР (зліва направо) – В.М. Глушков, В.П. Деркач і Ю.В. Капітонова

Нинішня молодь зараз сприймає той час з великою часткою скепсису. Вона просто не може зрозуміти і осмислити багато чого, що було простим і зрозумілим для людей у 50-ті-70-ті роки минулого століття. І, в першу чергу, того, що було головним для них – відданості науці, гордості за свою країну, дружби і взаєморозуміння, усвідомленням того, що вони мають щастя займатися наймолодшою і перспективною науковою того часу – обчислювальною технікою і кібернетикою. І це дало свої результати. За короткий проміжок часу – до кінця 60-х-70-х років ХХ сторіччя – розрив у досягненнях обчислюваль-

перебудова", а далі – і розвал СРСР.

Сьогодні Україна фактично не має своєї вітчизняної обчислювальної техніки і щорічно закуповує її на 1 млрд. доларів. Відсутність вітчизняної комп'ютерної індустрії прирікає країні на відставання, яке з кожним роком посилюється, робить практично неможливим вирішення стратегічних завдань розвитку держави, її обороноздатності та інформаційного захисту.

Рівень сьогоднішнього розвитку елементної бази ЕОМ робить майже неможливим боротьбу з віддаленим доступом або віддаленим управлінням, що В.М.Глушков розумів

СЛАВНІ ИМЕНА

В команді академіка Віктора Глушкова

ще в 70-ті роки минулого століття і робив наголос на вітчизняну обчислювальну техніку. В кінці життя він винайшов макроконверну систему обчислень.

Зарах Україна з населенням всього у 46 мільйонів займає четверте місце в світі за кількістю сертифікованих фахівців в галузі інформаційних технологій. Їх рівень в програмуванні, комп'ютерній інженерії – один з найвищих у світі, тому нам під силу вести розробки математичного забезпечення (причому найбільш передової рівня), вбудованих систем для вітчизняних застосувань, інтелектуальних рішень на базі мереж, системного і вбудованого програмного забезпечення, перспективних обчислювальних архітектур. Узвіратися до числа лідерів виробників ЕОМ, на жаль, ми вже не можемо. А от становище з програмуванням допускає нашу участю, і навіть активну. У світі спостерігається бурхливе зростання попиту на програмні продукти, пов'язане, в першу чергу, з розвитком і поширенням Інтернету, систем електронної торгівлі та бізнесу, впровадженням нових поколінь обчислювальної техніки. Це приходить до того, що промислово розвинені країни для своїх внутрішніх потреб уже не можуть забезпечити підготовку необхідної кількості фахівців з комп'ютерних технологій.

Тому є зростання подальшого поширення практики офшорного програмування в третіх країнах. Україна може спробувати взяти участь в освоєнні цього ринку. Шанс є.

Один із стратегічних напрямків у реалізації цієї мети – підвищення рівня підготовки IT-фахівців у видах. Світовий ринок програмного забезпечення зростає колосальними темпами. Левову його частку займає аутсорсинг або офшорне програмування, коли розробка ведеться на замовлення тих чи інших великих корпорацій. За даними дослідницької компанії Gartner, 72% підприємств, які споживають IT-послуги, роблять вибір на користь аутсорсингу. На даний момент лідером у розвитку офшорних зон, в яких створюються компанії, що виробляють програми для комп'ютерної галузі, є Індія. Її ринок оцінюється в 6,2 мільярда доларів, і на його створен-

ня знадобилося 20 років урядової підтримки. За даними експертів, світовий обсяг IT-послуг буде збільшуватися щорічно на 20%.

Якщо така унікальна історична можливість експансії вітчизняного ПЗ на світовий ринок не буде протягом декількох років використана Україною в повній мірі – нею скористаються інші. У Польщі та Угорщині посиленими темпами розвиваються програми підготовки фахівців, а на черзі – всюдисущий Китай. У найближчому майбутньому побачимо, у чому все це виліться. Але, судячи з поточеної розстановки сил, нас явно чекає щось грандіозне, якому варто натягнути назустріч.

Світ стрімко змінюється. Інформаційні технології є не тільки показником, але й одним з факторів цих змін. Зараз у багатьох з нас у кишенні лежать пристрой, за характеристики в рази кращі від суперЕОМ минулого, а людству доступні інформаційні та комунікаційні сервіси, про які раніше писали тільки у фантастичній літературі. Обчислювальна техніка знаходить своє застосування в галузях, що раніше вважалися досить далекими від IT, наприклад, у сільському господарстві, яке є стратегічною галуззю для України. Тут успішно застосовуються практично всі відомі IT-інструменти вирішення задач – від інтелектуальних алгоритмів до геоінформаційних систем. Зараз, працюючи в Національному університеті біоресурсів і природокористування України, я все більше переконуюся в перспективності цього напрямку і в тому, що НУБіП України – з його можливостями – просто приречений його очолити. Більше того, впевнено можу сказати, що сільське господарство (втім, як і будь-яка інша галузь) приречено на відставання без використання новітніх IT. Університет, який має потужний ННІ інформаційного і телекомунікаційного забезпечення агропромислової та природохоронної галузей економіки і факультет комп'ютерних наук і економічної кібернетики, покликаний не тільки готувати висококваліфікованих фахівців, а й вирішувати наукові та технологічні завдання, які будуть затребувані в майбутньому.

ПАМ'ЯТЬ

Незабаром Україна святкуватиме 70-річчя визволення від німецько-фашистських загарбників. Яскравою сторінкою партизанського руху часів Великої Вітчизняної війни є історія про звязківця Якова Батюка.

Згадаймо Якова Батюка

В ранньому дитинстві в результаті неподалік випадку він повністю втратив зір, що не завадило йому продовжувати активно зростати та вчитися. Успішно закінчивши середню школу, вступив на юридичний факультет Кіївського університету. Отримавши диплом юриста, був направлений на роботу в Ніжин Чернігівської області – адвокатом міської колегії адвокатів. А потім були війна і окупація, під час якої Яків активно допомагав партизанам. Гуляючи, він уважно прислухався до розмов німецьких офіцерів (німецьку він вивчив ще до війни), а ті не звертали увагу на сліпого каліку. Феноменальна пам'ять Батюка допомогла йому запам'ятовувати цінну інформацію про чисельність живої сили і техніки ворога, направ руху фашистських військ. Отриману інформацію він передавав партизанам. Пізніше в партизанському за-

гоні виявився зрадник, який розповів окупантам про діяльність партизанського розвідника. Яків Батюк прожив всього двадцять п'ять років..

70-річниці загибелі Героя Радянського Союзу підпільника Якова Батюка було присвячено велопробіг в Ніжині, який організував і очолив керівник громадської організації незрячих юристів України та допомоги інвалідам, член Ради у справах інвалідів при Кабінеті Міністрів України і громадської ради при Міністерстві юстиції України В.М. Турський. До цього заходу активно долучилися і студенти нашого університету, які взяли участь у заїзді, а потім поклали квіти до пам'ятника герою.

Одного не зрозуміло: була раніше в Києві вулиця, названа іменем Якова Батюка. І зникла з мапи міста. Кому і навіщо це було потрібно?!

О.Кухар, голова СО НУБіП України

ХРОНІКА

Директором наукового парку НУБіП України "Стале природо-користування та якість життя" призначено С.О. Шепелєва.

Сергій Олександрович має дві вищі освіти – технічну і юридичну: закінчив Одеське морехідне училище рибної промисловості ім. Олексія Солянка і МАУП. Працював на суднах Далекосхідного морського пароплавства, генеральним директором торговельно-виробничої компанії "ОРЛАН" (Одеса), начальником фінансово-економічного управління ДП Міністерства оборони України "Укроборонпостачальник", заступником директора філії ВАТ "Зарубежнефтегазстрой" (Москва), генеральним директором ТОВ "УкоЯнвестбуд" (Київ), керівником адвокатського бюро "Шепелев та партнери", представником колегії адвокатів Донецької обл. у м. Київ.

ГОЛОС СЕВО СТУДЕНТАМ

N 4 (46)
20 вересня 2013 р.

Додаток до газети "Університетський кур'єр"

ПРОФСПІЛКА

"Лабірінт" єднає актив столиці

Спортивно-інтелектуальна гра "Лабіринт", організована Студентською профспілковою асоціацією Києва, пройшла на базі студенцького спортивно-оздоровчого табору "Політехнік" НТУУ "КПІ" у селі Глібівка Київської області. Свій країй актив представили профспілкові організації студентів столових вишів.

Ознайомившись з місциною, студенти з НУБіП України, НТУУ "КПІ", КНУАБ, КНЕУ, НУХТ, Київського національного університету технологій та дизайну, Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова, Національного транспортного університету, Київського університету імені Бориса Грінченка, Київського національного лінгвістичного університету та Національного медичного університету імені О.О. Богомольця почали облаштовувати свої табори, розташовані неподалік один від одного. Поступкували зі студентами та підтримати їх приїхав голова Київської міської організації Профспілки працівників освіти і науки України Олександр Яценюк.

Для декого з учасників натягнути намет було звичною справою, а дехто робив це вперше. Проте ночувати просто неба не довелося нікому. Несподіванко виявився дощ. Але ініціативна молодь не розгубилася і не злякалася несприятливих погодних умов: з гілля дерев зробили собі накриття. А зігрівалися студенти дружніми розмовами, веселими анекdotами та піснями біля багаття.

Вир емоцій захопив студентів під час проведення конкурсу "Ліана", "Естакада", "Медицина", "Водні змагання", "Спуск", "Бум", "Метелик" та інших. Адреналіну додало веслування на байдарках.

— Трохи зіпсував настrijй дощ, але, не зважаючи на це, все було чудово, — прокоментувала ситуацію капітан "Профили" з НУБіП України Наталя Нікіфорова. — Змагання були різного напряму — інтелектуального, спортивного, медичного, тому ми змогли показати всі свої здібності. І це вдалося: трете місце серед 16 команд провідних вишів Києва — результат непоганий...

О. Муравський, голова профкому студентів та аспірантів

Підвищуємо кваліфікацію

Для активу профкому студентів та аспірантів на базі навчально-наукового центру біології та екології субтропічних рослин і ландшафтознавства НУБіП України (с. Нікіта, АР Крим) було проведено семінар-научні "Правові особливості та стратегічне планування в профспілковій діяльності".

Родзинкою став тренінг "Вирішення конфліктних ситуацій у студентському середовищі". Він був організований у формі гри, в ході якої імітувалися реальні проблемні ситуації, пов'язані з студентським життям і навчальним процесом. Кожен учасник тренінгу мав можливість розвинути в собі якості, які потім можливо використовувати у профспілковій роботі та повсякденному житті.

Цікавими виявилися екскурсії по Нікітському ботанічному саду, дендрарію якого є унікальним зібранням рослин з усіх континентів, військово-морському музею комплексу "Балаклава" та Воронцовському палаці в Алупці.

В. Литвиненко, заступник голови профкому студентів та аспірантів

СПРАВИ ДЕРЖАВНІ

Українська молодь може пишатися собою

Одним з ключових заходів фестивалю став Всеукраїнський форум молоді, у роботі якого взяв участь Президент України В.Ф. Янукович. Перед початком форуму він оглянув виставку досягнень у реалізації молодіжної політики України та поспілкувався з молодими людьми, які отримали гранти Президента України.

— Зараз Україна стоїть на порозі відліку нового часу, пов'язаного з модернізацією нашої держави, — сказав глава держави під час виступу на форумі. — Впевнений, що саме молодь має взяти найактивнішу участь у цій важливій і відповідальній роботі. Саме молодь має чітко висловити свою позицію за сучасну розвинену демократичну Україну...

За словами керівника держави, Україна має всі підстави пишатися своєю молоддю — високоосвіченою, сповнено творчої енергії. Президент нагадав, що цього року українські школярі вибороли 6 золотих

тих, 6 срібних та 13 бронзових медалей на міжнародних учнівських олімпіадах, а українські студенти минулого року отримали гран-при з математики, 8 українських команд увійшли в першу десятку з програмування.

Перед учасниками виступили також міністр молоді та спорту Р.С. Сафіулін, міністр екології та природних ресурсів О.А. Проскуряков, голова Київської МДА О.П. Попов.

— Переконаний, що серед вас чимало майбутніх політиків, дипломатів, керівників міст, — звернувшись до молоді очільник міста. — Тож наш

Н. Йосипенко,
студентка факультету екології і
сталого розвитку, делегат форуму

Про проблеми молоді краще розкаже сама молодь

У Білій Церкві пройшов форум "Молодіжна журналістика", організаторами якого виступили громадські організації — ВМО "Молодь за євроінтеграцію", Національний студенцький союз та Київська обласна студенцька рада.

Він зібрав представників майже 60 вищих навчальних закладів країни, в т.ч. і НУБіП України. 6 студентів і аспірантів нашого університету взяли участь у семінарах, тренінгах, майстер-класах, що стосувалися розвитку

молодіжних ЗМІ та євроінтеграційних процесів в Україні, які провели фахівці з телеканалу Тоніс, Національної академії державного управління при Президентові України, Німецького радіо та інтернет-видань.

Під час форуму був підписаний договір про створення всеукраїнських молодіжних ЗМІ для висвітлення подій в кожному вищі на державному рівні, які будуть працювати в трьох напрямках — інтернет-видання, друковані ЗМІ та інтернет-ресурси.

Своїм баченням розвитку євроінтеграційних процесів України піділівся посол, голова представництва ЄС в Україні Ян Томбінські. На його думку, саме молодь сьогодні виступає рішучим механізмом змін у державі, адже тільки так можна покращити стан економіки та соціальні показники в країні.

Д.Газієва,
студентка рибогосподарського
факультету

Село. І серце одпочине.
Село на нашій Україні –
Неначе писанка село
Зеленим гаєм поросло
Цвітуть сади, біліють хати,
А на горі стоять палахи
Неначе диво...

Ці рідкі Тараса Шевченка спали на думку, коли автобус з членами жіночого клубу "Гармонія" під'їжджав до Германівки, що на Обухівщині. Палат, правда, не побачили, але село, яке потопало в буйній зелені квітучих лип та блакитних обіймах річки Красної, викликало захоплення і подив. Адже зараз, коли, на превеликий жаль, чимало сіл зникають з карти України, Германівка крітіс з кожним роком. І тільки завдяки тому, що тут живуть люди, які люблять свою "маленьку Батьківщину", де народились, річку, в якій купались в дитинстві, вилярки, де колись пасли корів, які своїми ентузіазмом, закоханістю в рідний край, зберегти село і його історію. Один з них – наш співрозмовник, доктор історичних наук А.М. Шафаренка, який зібрав історичні довідки, літературні твори, фотоматеріали про Германівку та її людей і видав 13 книжок про неї. Саме завдяки йому селу повернули споконвічне ім'я (в 1946 році стародавню назву Германівка було замінено на нову – Красне-2, бо деяким ідеологам вчувалася аналогія з Германією), встановили 26 пам'ятників, 19 меморіальних дощок, відкрили три музеї, картина галерею, єдиний в Україні пам'ятник гетьману Івану Виговському.

Відлуна віків

Історія Германівки сягає сивої давнини. Першу писемну згадку про нього (за Гоголем) знайдено в давньоруському літописі 1096 р. В описі Київського і Радомишлівського повітів (1888) печерський ієромонах Лаврентій Покілевич пише: "Германівка належить до найдревніших поселень країни, доказ цього городище і безліч древніх могил біля нього, в яких виявлено гори людських кісток. До татарського нашестя в літописах згадується Германіч, який ми вважаємо нинішньою Германівкою".

Щодо назви, то існують декілька версій. Перша – людні місцевонаходження Германівки. Тут перехрещувались шляхи, що пролягали з Києва на Богуслав, Корсунь, Черкаси і далі на південь, з Білої Церкви на Трипілля, Ржищів, Канів. Ще за скіфських і античних часів на таких роздоріжжях ставилися чотиригранні придорожні стовпи-орієнтири. Греки їх називали германами, бо вони зображали бога торгівлі та шляхи Гермеса. Версія твердить, що у Германечі в древності була така герма, від якої пішла назва поселення. До іншого трактування схиляється письменник С. Плачинда. У своїй книзі "Де Ступна руку подає Дніпру" він пише: "Село Германівка, розташоване в розлогій, з розкішними ставками долині; на березі Красної, захищене високими гребенями старовинних валів. За Київською Русі воно мало називати Германіч. Історія села криється в глибинах епохи бронзи, коли наші предки вшановували божество родючості і сплюю Герменія (пізніше його "замінив" Ярило). Старовинні вали довкола села свідчать, що городище Германіч постійно протистояло на валам готів, гунів, хозарів, обрів, печенігів, половців, татар".

Періоди історичного існування містечка Германівки (зараз це село) та його жителів – складні, трагічні, війовничі і лише зрідка спокійні.

УКРАЇНСТВО

Германівко, прадавній краю...

Літом 1768 року на Кіївщині вибухнуло гайдамацьке повстання – Коліївщина. Є дані, що в Германівці під час Коліївщини був запорожець, кошовий отаман, сподвижник Залізняка і Гонти – Яків Швачка.

Непрості часи були в цьому краю, коли польські провінції, в т.ч. і Германівка, були приєднані до Росії (1795). Жителі містечка часто стали виступати проти обтяжливих повинностей, які чинили поміщицькі управителі. У 1825 році в Германівку для приборкання селян прислали мушкетерську роту. Та її командир, штабс-капітан В.М. Соловйов, був членом таємної організації "Товариство об'єднаних словен" (восени 1825 року воно увійшло в "Південне товариство") і належав до тих двоєрівських революціонерів, котрі вважали своїм моральним обов'язком визволення селян від кріпацтва. Виступи германівських селян і наміри декабристів Соловйова і його підлеглих зібралися.

Сумна і складна доля випала Івану Виговському. Навіть після того, як король надав йому титул київського воєводи, на нього написали донос, що повстання на Брацлавщині – справа рук Виговського і коли він виришив розібрatisя згідно наказу короля до Рокитної, ця поїздка обернулася судом над ним. Перед розстрілом Іван Виговський просив прислати православного священика – не дозволили. Приблизно в цей час поляки розстріляли його вірного прихильника Івана Богути. Так закінчилася історія одного з визначних політичних умів України.

Гайдамацький трактат залишився для нащадків пам'яткою козаччини. Тоді його козаки не оцінили, хоча згодом раз за разом поверталися до цієї угоди, а ініціатор, гетьман Іван Виговський, який багато років був охаяним, постає мудрим політичним патріотом. 12 вересня 1995 р. в центрі Германівки йому встановлено пам'ятник (скульптори Михайло Горловий та Олександр Фурман).

Події 1663-1685 років розтерзали Україну. У запустінні і обезлюдненні була і Германівка. Шість разів містечко палили татари. Найстрашніша трагедія припала на 9 квітня 1711 року. Тоді для звільнення Правобережної України від московського впливу була спланована військова експедиція об'єднаних сил кримського хана, буджацьких татар, поляків і козаків на чолі з гетьманом Пилипом Орликом. Але коли 25 березня 1711 року Орлик оточив Білу Церкву, де засіли царські війська, його союзники – татари покинули табір, розпустили загони по всьому Правобережжю, палили міста, містечка і села, брали ясир. Ось що писав Пилип Орлик шведському королеві Карлу XII, прохочучи в нього допомоги: "Татари обдирили і пустошили церкви, робили в них склади для коней, топтали святі дари, знущались над іконами, насилували малолітніх дівчаток. Жінок і дітей погнали у свої житла. Понищили містечка і села. Малих дітей, нездатних бути взятими у ясир, кидали у воду, або розсікали пополовини...". Сьогодні про жертви татарського набігу Дзян-безя на Германівку нагадує пам'ятник, встановлений на Ревиній горі. Чому вона так називається? Коли татари гнали жінок, дітей, худобу в полон, над краєм стояв плач людей, ревіла худоба. Очевидно, від цього і назвали так їю гору.

Наставив 1905 рік, рік кризових ситуацій, зв'язаних з революцією, і погромів, під час яких найбільше дісталось єврейському населенню. В 1917-1920 роках Германівка знаходилась в смузі безладія: Тимчасовий уряд, більшовики, комісариат Центральної Ради, ревком, німці, "зелені", січові стрільці, денікінці, більшовики, поляки, Директорія. В кінці травня 1920 року 45-та дивізія І. Якіра, в складі якої була кавбригада Григорія Котовського, розбилла поляків під Трипіллям і розташувалася в цьому містечку.

Янівська висота

29 липня 1941 року у Германівку вдерлися німці. Окупанти забирали все, що можна було забрати, розстрілювали активістів та їх сім'ї. На примусові роботи до Німеччину було забрано до трьохсот молодих людей.

В ніч з 8 на 9 листопада 1943 року в село ввійшли танкісти 5-го гвардійського полку генерала Л. Кравченка, за ними підрозділи піхоти та артилерії 240-ї дивізії 40-ї

армії. Німці завдали масового удару, зупинивши наступ наших військ. Біля висоти 185,7, що знаходиться між Германівкою і Семенівкою, поблягло багато радянських воїнів. Задля цього "висоти смерті" знаходить свого роду відкритий музей історії Великої Вітчизняної війни. Біля підніжжя – панорама боїв, які проходили в цих місцях. А коли піднімаєшся на вершину гори, звертаєш увагу на вистелені плити, на яких позначені села Обухівського району і скільки людей в кожному з них загинуло під час війни. 9 травня 1985 року на "висоті смерті" відкрито пам'ятник на честь загиблої роти капітана Кузнецова 136-ї стрілецької дивізії. А у центрі Германівки, на братській могилі встановлено пам'ятник визволителям.

Всого було на довгому віку Германівки, але за жодних обставин її жителі не впадали в безпам'ятство і безродство: любов до рідної землі передавалася і передається тут з покоління в покоління. В 1994 році відбулися вибори до місцевої ради, головою її було обрано А.М. Шафаренка – онука першого голови Германівської сільради в 1919 р. Т.Я. Шафаренка. Готуючись до відзначення 900-ліття Германівки, саме з його ініціативи були відкриті пам'ятні знаки на місці знаходження древньоруського городища, на честь декабристів, офіцерів і солдатів 3-ї мушкетерської роти Чернігівського полку, пам'ятні хрести на Полковицьких могилах в пам'ять козацьких дипломатів П. Верещаки і С. Сулими, жертвам голodomору 1932-1933 років, встановлено пам'ятник гетьману Івану Виговському та на честь переможних боїв на германівських полях 1651 року.

Германівський історичний музей, відкритий тоді ж, має багату експозицію. Далеко не кожен обласний музей може похвалитися тим, що ми побачили в цьому сільському музеї (зброя, домашні речі, картини, фотографії, архівні матеріали, старовинні книги). Все це збиралось обходом садиб, розкопками на городах, полях довкола Германівки. Діаграму Германівки X-XII століть створив А.І. Нечипоренко, портрети гетьманів України написані Переяславським і його сином Юрієм. Ряд картин написані Василем Гордієнком, місцевим художником-самородком. Зараз у музеї села діє 12 постійних експозицій.

Побуваю ми і в тамтешній картинній галереї, де виставлені роботи художників, життя яких пов'язане з Германівкою, а також художні вироби жителів села, і в сільській гімназії. Кожен кабінет тут облаштовано по-своєму: в кабінеті інформатики – комп'ютерна мережа, всі комп'ютери (найпершими в районі) підключені до Internet; кабінет української мови та літератури – висловами, які западають глибоко в душі: "Не цурайтесь, люди, мови не цурайтесь роду. Як затихне рідне слово, не буде народу". Вірно сказано...

Т. Мельничук,
доцент кафедри культурології,
Л. Полозенко,
зав. відділу наукової бібліотеки

Від редакції. Клуб "Гармонія" широ дякує депутату обласної ради, доктору історичних наук А.М. Шафаренку та голові Германівської сільської ради, відміннику освіти України Л.В. Йолкіній – великим патріотам цього краю, оберігачам його історичної та культурної спадщини.

НАШІ ЮВІЛЯРИ

Еколог душі

Свій 60-річний ювілей відсвяткував талановитий педагог, вченій-лісівник, доцент кафедри лісової меліорації і оптимізації лісоаграфічних ландшафтів В.М. Малога.

... Народившись на Донеччині у шахтарській сім'ї, він вибрав далеко не батьківську професію: ще з малку проявляв інтерес до пізнання природи та її основної складової – лісу. Мрію дитинства – прикрасити рідну землю лісами – Володимир Миколайович втілює упродовж всього життя. І робить цю благородну справу з високим професіоналізмом – завдяки грунтовним знанням, набутим у Великоанадольському лісовому технікумі та Українській сільськогосподарській академії, які він закінчив тільки з відмінними оцінками.

Після технікуму Володимир Миколайович працював помічником таксатора виробничого об'єднання "Укрдергліспроект", служив в армії, а вся його наукова, педагогічна, громадська і виховна робота пов'язана з кафедрою лісової меліорації і оптимізації лісоаграфічних ландшафтів лісогосподарського факультету, де він пройшов усі щаблі – від дипломника до доцента. Стаж науково-педагогічної роботи В.М. Малоги перевищує 30 років.

Наш ювіляр – автор і співавтор більш як 90 наукових та навчально-методичних праць, підготував і видав у співавторстві 2 підручники, має патент на корисну модель, брав участь у розробці концепції розвитку агролісомеліорації в Україні. Він – активний учасник багатьох міжнародних конференцій та виставок. Зокрема, за розробку нових приладів, експонованих на міжнародній агропромисловій виставці-ярмарку "АГРО-2008", нагороджений дипломом, а його розробки, представлені на спеціалізованій виставці-ярмарку "Україна аграрна-2013", удостоєні диплому Національного комплексу "Експоцентр України".

Володіючи талантом митця, В.М. Малога ще студентом працював художником-оформлювачем на факультеті громадських професій УСГА, де й отримав диплом художника-оформлювача (випускна робота – "Лісова казка" у гуртожитку № 1). В оформленні музею історії лісогосподарського факультету, лекційних аудиторій, тематичних стендів, діорами при вході у 1-й навчальний корпус, кімнати-музею адмінкорпусу, а також розробленні логотипів є емблеми НУБіП України – значна частина творчої роботи ювіляра.

А ще Володимир Миколайович наділений природним даром – поетичною душою. Він автор багатьох віршів і поем про природу, її збереження і примноження, що і знайшло відображення у поетичній збірці "Екологія душі".

В.Юхновський,
заслужений кафедри лісової меліорації і оптимізації лісоаграфічних ландшафтів

ОГОЛОШЕННЯ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на заміщення посад
науково-педагогічного персоналу

...заслужений кафедр: загальній зоології та іхтіології (1); вищої та прикладної математики (1); агрономії та якості продукції рослинництва (1);

...професорів кафедр: екології агросфери та екологічного контролю (0,5);

...доцентів кафедр: аквакультури (1); менеджменту ім. проф. Й.С. Завадського (1); маркетингу та міжнародної торгівлі (0,5); біохімії тварин, якості і безпеки с.-г. продукції (1,5); аналітичної та біонеорганічної хімії та якості води (1); філософії (1); інформаційних систем (1); екології агросфери та екологічного контролю (3); автоматики та робототехнічних систем ім. акад. П.Мартиненка (1); технічного сервісу та інженерного менеджменту ім. М. П. Момотенка (1); дендрології та лісової селекції (0,5); ландшафтної архітектури і садово-паркового будівництва (1).

Умови конкурсу – загальні, за винятком: претенденти на всі посади, як правило, повинні мати науковий ступінь та вчене звання з відповідною спеціальністю.

Всі претенденти на посади науково-педагогічних працівників повинні вільно володіти українською мовою та однією з іноземних мов (англійською, німецькою, французькою) і комп'ютерними технологіями.

Житлом університет не забезпечує.

Строк подання документів – два тижні з дня оголошення конкурсу.

Адреса: 03041, вул. Героїв Оборони, 15.

Строк подання документів – два тижні з дня оголошення виборів.

Газета Національного
університету біоресурсів
і природокористування України

Університетський КУРСР

Виходить з вересня 1956 року як
"ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ КАДРИ",
а з квітня 2009 року – як
"УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ КУРСР"

Свідоцтво про державну реєстрацію:
№ 148-10-24 від 30.03.2009 року.

Засновник:
Національний університет біоресурсів
і природокористування України

Редакція газети:
Головний редактор:
Валентин Обрамбальський

Над номером працювали:
верстка: Наталія Березовенко

кореспонденти:
Ірина Білоус, Ніна Чехлова

фото номера:
Геннадій Кушанов

ЛЮДИ ТВОЇ, УНІВЕРСИТЕТЕ

... З молоддю він і сам залишається молодим

Відомий вчений, висококваліфікований педагог-новатор у галузі тропічної ветеринарної медицини, відмінник освіти України професор кафедри паразитології та тропічної ветеринарії В.С. Козачок 65 років життя присвятив ветеринарній медицині, 53 з яких – науково-педагогічній діяльності.

Закінчивши у 1952 році Мироцький (нині Немішаєвський) технікум, відмінник Володимир Козачок був направлений на навчання на ветеринарний факультет Української академії сільськогосподарських наук, де вчився у знаних професорів – І.О. Поваженка, С.В. Баженова, Ф.М. Пономаренка, М.Т. Скородумова, Т.П. Слабоспицького, І.С. Нагорного, М.О. Судакова, Г.О. Гімельрейха, М.Ф. Гуцого. Отримавши диплом, працював старшим ветлікарем радгоспу "Карпівці" на Житомирщині. Та юнак мріяв про науку, і вже у 1960 році вступив до аспірантури на кафедру терапії і клінічної діагностики УСГА, проводив складні експериментальні дослідження з вивчення секреторної, екскреторної функції та мікроструктурних змін печінки в нормі і за патології органів травлення у поросят.

Після успішного захисту кандидатської дисертації В.С. Козачок був залишений на цій же кафедрі – завідувачем рентгенологічного кабінету, де згодом організував радіологічну лабораторію (потім на її базі була створена радіобіологічна кафедра). В 1965 році він був переведений на посаду асистента, а з 1968 року – старшого викладача та доцента цієї кафедри. В цей час він продовжував проводити наукові дослідження і розробив методи візуальної і "сліпої" біопсії печінки у свиней, які успішно використовував у навчальному процесі.

У 1973 році Володимира Степановича було призначено завідувачем першої в державі кафедри тропічної ветеринарії – для підготовки фахівців для країн Азії, Африки, Латинської Америки і Європи. А її потрібно було ще створити! Він успішно впорався з цим нелегким завданням, та ще й вивів новостворену кафедру у зразкові. Згодом вона стала навчально-методичним центром в Україні і СНД з підготовки висококваліфікованих фахівців для країн тропіків і субтропіків, і очолював її Володимир Степанович чверть віку.

Для навчального процесу виникла необхідність написання і видання спеціальних посібників. То було надзвичайно складне завдання, адже матеріалу для цього було обмаль. Не знайшов він його ні в Кенії, ні в Ефіопії, зовсім мало вдалося зібрати в Середній Азії. Тому згодом Володимир Степанович вирішив узагальнити свої знання, досвід підготовку та їх хвороб, а також те, що нині у видах України підготовка таких спеціалістів не проводиться, а дуже багато таких тварин утримуються в домашніх умовах, спеціальних фермах, зоопарках, цирках, національних парках, заповідниках, звірогосподарствах, тераріумах, де вони також хворіють, проходять походження з вивченнями зацікавленістю проходить таку підготовку, навіть гордяться цим. Поряд з навчанням вони ведуть наукові дослідження на екзотичних тваринах, результати яких доповідають на наукових конференціях, друкують у журналах і працях університету та оформляють в магістерські роботи, які успішно захищають і одержують дипломи лікаря-магістра ветеринарної медицини. Цього року відбувається перший випуск таких фахівців.

Браховуючи глобальний дефіцит фахівців ветеринарної медицини зі знаннями анатомії, фізіології, розведення і утримання екзотичних і диких тварин та їх хвороб, а також те, що нині у видах України підготовка таких спеціалістів не проводиться, а дуже багато таких тварин утримуються в домашніх умовах, спеціальних фермах, зоопарках, цирках, національних парках, заповідниках, звірогосподарствах, тераріумах, де вони також хворіють, проходять походження з вивченнями зацікавленістю проходить таку підготовку, навіть гордяться цим. Поряд з навчанням вони ведуть наукові дослідження на екзотичних тваринах, результати яких доповідають на наукових конференціях, друкують у журналах і працях університету та оформляють в магістерські роботи, які успішно захищають і одержують дипломи лікаря-магістра ветеринарної медицини. Цього року відбувається перший випуск таких фахівців.

Професор В. С. Козачок зробив вагомий внесок у розвиток ветеринарної науки, підготовку і виховання висококваліфікованих фахівців, чим сприяв престижу і авторитету університету та вітчизняної ветеринарної медицини у світі. Понад півтори тисячі його вихованців успішно працюють в Азії, Африці, Латинській Америці, Європі. Але ніколи не хвалиться своїми досягненнями і завжди скромний – і в науці, і в житті...

(Кенія), роботу у Дебре-Зейтському ветеринарному інституті в Ефіопії. В зарубіжних поїздках зібрали колекції цінних науково-методичних і наочних матеріалів, якими збагатив кафедру, успішно використовує на заняттях та при написанні навчальних посібників, методичної літератури і наукових статей.

Щоб бути хорошим педагогом, потрібно бути вченим і філософом, артистом і вихователем, порядною і доброю людиною, любити свій фах і студентів. Тоді й працювати легко. Саме таким викладачем і є В.С. Козачок. Вчений, досвідчений спеціаліст з тропічної ветеринарії, діагностики хвороб, він уміло передає знання студентам та обов'язково поєднує викладене з іншими дисциплінами, які вивчались раніше. Ретельно готовується, на кожному занятті Володимир Степанович використовує велику кількість наочних посібників, пристрій інструментів і тварин. Його заняття охоче відвідують студенти навіть з інших спеціалізацій.

Наукова діяльність В.С. Козачка пов'язана з вивченням патології органів травлення у тварин і розробки методів ранньої діагностики. Він брав активну участь у наукових експедиціях з вивчення мікроелементів сільськогосподарських тварин в Україні, з професором М.І. Судаковим і під його керівництвом розробили новий науковий напрямок, проводячи дослідження з вивчення особливостей поширення тропічних (екзотичних) хвороб тварин і заходи боротьби з ними. Результати науково-методичної роботи опубліковані у понад 250 працях – 11 монографіях, 10 навчальних посібниках тощо.

Професор В. С. Козачок зробив вагомий внесок у розвиток ветеринарної науки, підготовку і виховання висококваліфікованих фахівців, чим сприяв престижу і авторитету університету та вітчизняної ветеринарної медицини у світі. Понад півтори тисячі його вихованців успішно працюють в Азії, Африці, Латинській Америці, Європі. Але ніколи не хвалиться своїми досягненнями і завжди скромний – і в науці, і в житті...

Н. Сорока,
заслужений кафедри паразитології
та тропічної ветеринарії

Оригінал-макет:
Видавничий центр НУБіП України,
Київ, вул. Героїв Оборони, 15, кім. 117
тел.: (044) 527-80-49, 527-84-34
факс: (044) 527-88-35

Номер віддруковано:
ТОВ "Вічний картридж"
Зам. №7184

Наклад – 100